

personlige Forhandlinger mellem de Her-
rer, kender jeg selvfølgelig ikke, men jeg
har siden i Gaar skaffet mig en Afskrift
af det Forslag, som Sukkerfabrikkerne
indgav til Ministeren efter Mødet i For-
aaaret, og naar jeg læser det Aktstykke
igenennem, saa finder jeg, at det er et sær-
deles forhandlingsvenligt Aktstykke. Det
er udførligt, og det er imødekommende,
og naar det hævdes, at der aldrig fra den
Side indrømmes, at man kan gaa til no-
gen Nedsættelse af Beskyttelsen, saa finder
der virkelig her en Bestræbelse Sted for
at imødekomme Ønsket om en Nedsættelse
af Beskyttelsen, og der indeholdes i denne
Henvendelse et virkelig positivt Forslag
om Nedsættelse i Beskyttelsen. Dette
Forslag er ganske vist ikke accepteret.
Desuden er det i dette Forslag hævdet, at
der er en Ting, man maa kræve ved en
Reform paa hele dette Omraade, nemlig,
at det sikres, at man kan tiltræde Brys-
selerkonventionen, og at Brysselerkonven-
tionen vil eksistere, men det er der jo hel-
ler ingen Sikkerhed skabt for.

Overfor denne meget vigtige og ogsaa
paa andre Omraader betydningsfulde Sag,
Brysselerkonventionen, skal jeg gøre et
Par Bemærkninger, men inden jeg gør det,
maa jeg maaske rette et Par Udtalelser
til det ærede Medlem for Æbeltoft (N.
Neergaard). Det ærede Medlem for Æbel-
toft talte jo i Aftes mange anerkendende
Ord om Sukkerindustrien, og jeg vil haabe,
at der bagved de anerkendende Ord laa
Villie til at se velvilligt og imødekom-
mende paa hele dette Erhverv, naar den
endelige Løsning en Gang forestaar. Det
ærede Medlem kom ligesom saa mange
andre ogsaa ind paa Spørgsmaalet om
selve Sukkerfabrikkerne, og han mente, at
de klarede sig nok, for i de senere Aar
havde de givet en 10—15 pCt. Jeg ved
ikke, hvor langt et Tidsrum Udtrykket „de
senere Aar“ skal dække over, men i de
2 sidste Aar have de ganske vist givet det
Udbytte. Men jeg maa maaske give den
Oplysning, at i de forløbne 34 Aar har
Gennemsnitsudbyttet for Sukkerfabrikkerne
været 7,55 pCt., og i de 20 Aar fra 1885
—1904, altsaa indtil de to ekceptionelle
Aar, har Gennemsnitsudbyttet været 5,35
pCt. De to sidste Aar have jo været ret
ekceptionelle, og Overskuddet skyldes ikke
blot Købmandshandel og ganske særlige
Konjunkturer, men ogsaa visse andre Ting.
Jeg gør mig sikkert ikke skyldig i nogen
Indiskretion, naar jeg t. Eks. anfører, at
da de ofte nævnte Kontrakter med Roe-

dyrkerne afsluttedes for 3 Aar siden, var
der en Del Roedyrkere, særlig paa Fyn,
som ikke vilde gaa ind paa disse Kon-
trakter endnu, og de bleve altsaa staaende
paa de gamle Kontrakter med en Tan-
tieme af kun 25 pCt. Det vil sige, at for-
deres Vedkommende have Sukkerfabrik-
kerne i disse to Aar indkasseret de 25
pCt., som disse Roedyrkere ellers vilde
have faaet, og det beløber sig for det før-
ste af disse Aar til ca. 400,000 Kr., sva-
rende til 4 af de Procenter, som Sukker-
fabrikkerne have givet i Udbytte, og for det
sidste Aar til 270,000 Kr., svarende til 2,7
pCt. Her vil da i Fremtiden ske et af
to: enten at disse Roedyrkere gaa ind
paa Kontrakterne og altsaa fratage Suk-
kerfabrikkerne henholdsvis 4 og 2,7 pCt.
af det Overskud, man har regnet Sukker-
fabrikkerne til gode i de sidste to Aar,
eller ogsaa, at de ikke gaa ind paa disse
Kontrakter, og gøre de ikke det, saa ligge
Fabrikkerne stille, og enten det sker, eller
det første sker, vil der tilføjes Fabrik-
kerne en meget betydelig Indtægtsnedgang.
Overhovedet tror jeg, at dette med at
regne en Virksomheds Udbytte bare efter
den Procent, som Aktiekapitalen kaster af
sig, ofte er ganske vildledende. Saa vidt
jeg ved, staa Sukkerfabrikkerne i Øjeblik-
ket med 10 Mill. Kr. i Aktiekapital, hvil-
ket vil sige, at de egentlig have for lille en
Aktiekapital i Forhold til hele Virksom-
hedens Omfang. Jeg skal blot antyde, at
alene Fabrikkerne staa i en Værdi, saa
vidt jeg husker, af 16 Mill. Kr. Det er
da klart, at en Aktiekapital paa 10 Mill.
Kr. er en meget lille Aktiekapital i For-
hold til den hele Bedrift, og der arbejdes
da ogsaa med langt større Summer, bl. a.
med laante Penge. Men nu er det indly-
sende, at hvis Aktiekapitalen havde været
saa stor, at den stod i rimeligt Forhold til
hele Bedriften, kunde der ikke være kom-
met et saa stort Udbytte ud, som Tilfæl-
det er, idet det da maatte fordeles ogsaa
paa den øvrige Del af Aktiekapitalen. I
det hele taget synes jeg, at man under-
tiden her i Landet og ogsaa her i dette
Ting er kommen lidt for meget ind paa
ved enhver Løjlighed, hvor der er noget,
som rager en lille Smule op, at ville have
dette nivelleret. Man vil nivellere her og
nivellere hist, og til sidst skal man vel ni-
vellere selve Personlighederne. Men jeg
vil dog sige til den højtærede Finansmini-
ster og til det ærede Medlem for Randers
Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), at de
ere virkelig begge to Personligheder, som